

Fråga 1: Nordostasien - ekonomi

Ekonomisk utveckling

Kina

Eftertiden av kulturrevolutionen och "De fyras gäng" kom att präglas av ett gediget reformarbete och en liberalisering av Kinas ekonomi från strikt planekonomi, med huvudsaklig start år 1978. Man började använda resurser mer effektivt och tillväxten ökade i takt med den förbättrade produktionen samtidigt som jordbruken privatiserades och bröts upp ur sin kollektiva form till familjeägda jordbruk¹. Jordbrukarna fick mer betalt för sina produkter, samtidigt som de fick bättre tillgång till marknaden och därmed ökade även deras vilja och initiativ till att producera. Förutom att uppmuntra jordbruksproduktionen satsade även staten på att hjälpa det allmänna företagandet på landsbygden där man lät marknadskrafterna styra mera fritt, även bland statligt ägda företag, och en ny typ av privata företag - *Township and Village Enterprises (TVEs)* - kunde växa fram. Dessa konkurrerade väl med de statligt ägda företagen, och samtidigt som de var mycket mindre var de tvungna att använda sina resurser mer effektivt och sänkte sina arbetskostnader (det genomsnittliga anställningstalet föll från 174 till 14), vilket mycket även berodde på deras i jämförelse snabbt ökande produktivitet². Dessa reformer ledde till en årlig tioprocentig ökning av produktionen inom jordbruks- och industrisektorn under åttiotalet, och den reella inkomsten per capita på landsbygden fördubblades. Samtidigt började man även genomföra stora skatte-, bank- och penningreformer vilket ytterligare ledde till en liberalisering och ett uppsving för ekonomin³.

Samtidigt som den inhemska konkurrensen ökade lät även staten tillåta mera utländska investeringar i landet, bland annat genom samriskföretag och införandet av ekonomiska frizoner. Dock fungerade inte samarbetet med samriskföretagen så smidigt som man hoppats, men det ledde åtminstone till att ny teknologi kunde föras in i landet⁴. Under åren 1980-1997 devalverades dessutom den kinesiska valutan femfaldigt, och handeln ökade med 13,5 procent per år samtidigt som Kinas andel av världshandeln steg från 0,8 procent till 3 procent. Kinas andel av världens totala BNP steg från 5 procent till 10 procent, och man blev världens näst största ekonomi efter USA mätt i köpkraft. Under dessa år utgjorde dock Kinas per capitainkomst bara 11 procent av USA: s⁵.

Under tiden ökade efterfrågan mer än utbudet av investeringar i landet, och inflationen ökade som en effekt av en överhettad ekonomi. Men samtidigt gav detta landet en ökad kapacitet och högre potentiell produktion, varför man ändå kunde bibehålla tillväxten av BNP och tillslut vända inflationstrenden och göra en ekonomisk mjuklandning år 1997, samtidigt som Asienkrisen inföll⁶. Landet påverkades dock marginellt av denna, då man fortfarande tillförlitade sig väldigt mycket på sin inhemska marknad⁷, där man nu för första gången i den moderna historien fått en deflation. Regeringen försökte med räntesänkningar komma ur deflationsfasen, vilket dock bara hjälpte marginellt de följande åren, och man beslutade sig istället för att genomföra en expansiv finanspolitik under året 1999 där man ökade andelen offentliga investeringar med 12 procent⁸.

Under 2000-talet har tillväxttrenden hållit i sig och den reella BNP:n har årligen ökat med ca 10 procent, och de försök att kyla ned ekonomin har fortfarande inte fått några effekter⁹, där man under 2008 räknar med en 8% ökning av BNP:n¹⁰. Förutom inträdandet i APEC år 1991, gick Kina även med i WTO år 2001 och har således fått tillgång till en större marknad. Samtidigt har man av den huvudsakliga handelspartnern USA blivit anklagad för att ha en för lågt värderad valuta,

och år 2005 skrev man upp värdet av yuanen med 2,1 procent mot dollarn, samt lät den flyta mot andra valutor istället för den amerikanska¹¹. Kina anklagas dock fortfarande för att manipulera och ha en undervärderad valuta, vilket ger dem stora konkurrensfördelar på den internationella marknaden.

Förutsättningar

Två stora faktorer till att Kina under dessa år kunde öka sin ekonomi så kraftigt beror på de reformer som legat till grunden för stora kapitalinvesteringar i landet - finansierade av stora inhemska besparingar som kom från statligt ägda företagsvinster - och utländska investeringar, samt att de tillskillnad från andra asiatiska länder haft en stor produktivitetsökning och allokering av sina resurser, där tillväxten av BNP överstigit tillväxten av kapital istället för det motsatta¹². Man har även haft fördelen av en stark inhemsk marknad, som vuxit sig allt starkare och rikare¹³.

Två stora faktorer som har haft negativt inflytande på Kinas ekonomi under dessa år är de tidigare kampanjerna *Det stora språnget framåt* och *Kulturrevolutionen*. Om *Det stora språnget framåt* inte hade genomförts ska produktionen och konsumtionen per capita år 1993 ha varit två gånger högre, samt 1,2 gånger högre om man sluppit *Kulturrevolutionen*¹⁴. För vidareutvecklingen av ekonomin har man haft dåliga lagar för den privatisering man genomfört, samt en ständigt närvarande korrruption¹⁵.

Japan

Efter andra världskriget var Japans ekonomi utmattad och år 1952 var man klassat som ett underutvecklat land. Tack vare stora besparingar, investeringar, billig olja, en öppen marknad och framförallt regeringens ingripande i den privata industrin kunde landet under de två följande årtiondena öka sin tillväxt med 8 procent årligen och resa sig ur askan för att redan år 1968 bli världens näst största ekonomi efter USA¹⁶.

Fram till år 1973 hade ekonomin vuxit enormt, men landet led nu av ett tvåsiffrigt inflationstal samtidigt som oljekrisen inträffade och energipriserna sköt i höjden, och man valde att övergå till en flytande växelkurs. Den ständiga recessionen ledde till minskade privatinvesteringar, och den ekonomiska tillväxten mattades sakta av. En andra oljekris år 1979 ledde till en omstrukturering av den japanska industrin, där man nu övergick till högteknologi istället för tung industri. Exporten fortsatte att spela en betydande roll för den ekonomiska tillväxten under 1970- och 1980-talet, samtidigt som yenen växte sig allt starkare; år 1985 hade den tredubblats jämfört med 1971 då den var reglerad av en fast växelkurs. Importen till landet var dock begränsad, och ett handelskrig med väst startade där Japan skyddade sig med tullbyråkrati, samtidigt som priserna på deras exportvaror ökade och stod sig sämre i konkurrensen¹⁷.

År 1989 bryter fastighetskrisen ut i landet, där spekulationer på främst just fastigheter leder fram till att en stor ekonomisk bubbla spricker, och fastighet- och aktiemarknadens tidigare skyhöga värde sjunker till botten. Lågkonjunkturen fortsatte in på 1990-talet, och förvärrades senare år 1997 av en stigande moms, ett minskande av statliga investeringar och konkursen av många betydande finansinstitutioner, samtidigt som Asienkrisen inföll. Japan påverkades inte lika mycket som andra asiatiska länder av denna, då de redan hade en dålig ekonomi. Tyngda av skulder skärpte bankerna sina lånevillkor, vilket i slutändan ledde till lägre löner och en minskad konsumtion. År 1998 nådde Japan en negativ tillväxt¹⁸.

I kombination av sänka skatter, statliga investeringar, och ett ökat intresse för japanska

produkter i Asien vände den negativa trenden något under 1999-2000, för att sedan gå tillbaka det följande året på grund av landets deflation och bankskulder, samt USA: s, Europas och andra asiatiska länders ekonomiska nedgång. År 1990 var arbetslösheten i Japan 2,1%, 2004 5,4%¹⁹. Mellan åren 2002-2007 ökade tillväxten och rädslan för deflation minskade, och centralbanken kunde åter höja räntan från den nästan 0-procentiga nivån den legat på de tidigare sex åren. Samtidigt slutfördes privatiseringen av *Japan Post* 2007, en milstolpe för landets ekonomiska omstrukturering²⁰.

Förutsättningar

En stor förutsättning för att kunna bygga upp sin ekonomi igen har varit en målmedveten satsning från den stabila regeringen att komma ifatt andra länder. Samtidigt har man inte behövt lägga några pengar på försvar, då USA gjort det, utan kunnat satsa på industri. Man har importerat billiga råvaror och exporterat raffinerade produkter och gått från att göra billiga varor i stora kvantiteter till dyrare av högre kvalitet, från tung industri till högteknologi²¹.

I och med mognandet av ekonomin har den japanska strikta arbetsmodellen varit mycket till en nackdel, då den hindrat en rörlig arbetsmarknad där man kan byta jobb samt göra branschomstruktureringar vid naturliga konkurser. Dock har man börjat omstrukturera till en rörligare modell, vilket har haft positiva effekter. Jämfört med Kina har man även en svag inhemsk marknad och har varit tvungen att tillförlita sig på sin export och andra länder, samtidigt som man tillämpat protektionism inom handelspolitiken²².

Sydkorea

Efter Koreakriget 1950-1953 var Sydkorea ett svagt land, men tack vare en tillväxtplan under åren 1962-1971 präglad av reformer syftade till att låta landet övergå till lätt exportindustri kunde man resa sig. Ett förhållande mellan staten, bankerna och de privata företagen växte där man lånade ut pengar till företag som hade god potential att utvecklas och kunna exportera mycket²³.

Under 1972-1979 antog man en ny strategi med fokus på tung industri istället, vilket ledde till många ekonomiska problem samtidigt som två oljekriser infann sig, men landet kunde ändå förbättra sin ekonomi genom export till Vietnamkriget, en friare handel, byggboomen i Mellanöstern m.m. Inriktningen mot tung industri gav uppgången för företagsstrukturen *chaebols*²⁴.

Mellan åren 1980-1989 antog regeringen en strategi mot ekonomisk stabilitet och liberalisering, där man öppnade marknaden och började fokusera på produktion av högteknologi. I mitten av 80-talet nådde man sina mål med minskad inflation och högre produktivitet. De följande fyra åren fick ekonomin ännu ett uppsving, främst på grund av låga oljepriser, en svag dollar och låga globala räntor. För första gången i landets moderna historia hade man en positiv bytesbalans, och ekonomin växte med en årlig takt av 12 procent²⁵. År 1988 kom de Olympiska spelen, ett presidentval, höga markpriser m.m. att minska tillväxten till 8 procent²⁶.

År 1990-1997 kom generellt att präglas av ett ökat ekonomiskt öppnande, en hög BNP, låg arbetslöshet och en låg inflation fram till Asienkrisen. Under dessa år orsakade dock det svaga finansiella systemet man haft kvar sedan tidigare problem, och landet drog på sig stora skulder som man inte brydde sig om då man fortfarande ökade sin export och tillväxt²⁷. Dock förändrades detta åren 1996-1997 då export- och tillväxten gick ner, vilket ledde till att många *chaebols* var tvungna att ta stora lån och en redan skakig finanssektor började gå ännu sämre, samtidigt som

de utländska lånen tyngde ner allt mer. Detta resulterade i en ekonomisk kris 1997 och en kollaps 1998. Efter detta genomförde Sydkorea stora reformer och struktureringsarbeten, vilket ledde till ett ökat avancemang och en årlig tillväxt av 6 procent mellan åren 2000-2004, medan den viktiga exporten minskade kraftigt under 2005 p.g.a. minskad efterfrågan från en av dess viktigaste handelspartner, Kina²⁸. Under år 2007 hade man fortfarande en ökad tillväxt med en stor andel export samt låg inflation och låg arbetslöshet²⁹.

Förutsättningar

En stor förutsättning för uppbyggnaden av ekonomin var det nära samarbete mellan företag, stat och bank, där man lånade ut pengar och stöttade vissa branscher, införde importrestriktioner på konsumentvaror och koncentrerade sig istället på att importera högteknologiska varor. Man uppmuntrade även sparande och investeringar framför konsumtion³⁰.

Under uppbyggnaden hade man stora problem med de tunga industrierna och effekterna av att under perioder behöva bekämpa stora inflationstryck³¹.

Att ekonomin har kunnat utvecklas har till stor del berott på att man infört reformer i tider av finansiella kriser, öppnat marknaden för internationell konkurrens, stärkt de informationsteknologiska sektorerna samt ett stort importbehov från Kina. Samtidigt har man haft en stor arbetskraftsökning samt ett ökat utländskt intresse för att investera i landet, där andelen *chaebols* under den senaste tiden halverats till fördel för utländska företag³².

Till Sydkoreas nackdel har de många ekonomiska kriserna varit, som lett till att det svaga ekonomiska systemet satts på hårda prov, och man har således tvingats ta stora utländska lån. En svag inhemsk marknad samt följderna av att IT- och kreditkortsbubblan sprack har också spelat roll vid dess ekonomiska svackor³³.

Ekonomiska relationer

Aldrig tidigare har de ekonomiska relationerna mellan Kina, Japan och Sydkorea varit så goda som idag, där Japan är Kinas tredje största handelspartner och det land som investerar näst mest i landet. Sydkorea passerade år 2006 USA för att bli Kinas största handelspartner, och har investerat i mer än 44 000 olika projekt där³⁴.

Förutom det växande handelssamarbetet, där man i slutet av år 2007 började undersöka effekterna av ett frihandelsavtal länderna emellan, har man även ingått stöttande avtal i händelse av ekonomiska kriser med miljardvärda skuldbytesavtal, s.k. valutaswappar. Ländernas stora banker, *Bank of China*, *Mitsi-Sumitomo Bank* och *Korea Exchange Bank* har i allt större utsträckning börjat samarbeta kring internationell handel och gemensam finansiering³⁵. Man har även börjat diskutera ett regionalt likviditetssamarbete, en gemensam obligationsmarknad samt under de fyra senaste åren hur man ska främja handeln genom lagstiftning av privat ägande o.s.v. Även ländernas industrisektorer har kommit närmare varandra, främst i form av ett samarbete inom stålindustrin, men även ett samarbetsavtal om produktion av gas, elektronik, fordon m.m. vilket skrevs under 2003³⁶.

Det framtida Nordostasien

Kina

Det är möjligt att Kina om 10-20 år har en fullt kapitalistisk ekonomi (utan att vilja kalla den det), en jämnare utvecklingskurva då landet är en marknadsekonomi med statligt inflytande. Infrastrukturen utgör inte längre en flaskhals för att ekonomin ska kunna blomstra³⁷, och man tillförar sig allt mer på sin starka inhemska marknad. Man har dock fortfarande problem med att tillväxten främst sker längs ostkusten, och tampas än med korruption och miljökriser. År 2020 utgör man världens ekonomiska elit, har passerat USA vilka man har ett spänt förhållande till, samt låtit sin valuta stärkas mer med tanke på den tidigare undervärderingen. Kinas ekonomiska tillväxt och ett fortsatt samarbete med länderna i Nordostasien - bl.a. Taiwan till vilka man kommer få ett bättre förhållande till i och med den nya, Kina-vänligare makten - kommer att gynna hela regionen. Bristen på naturtillgångar i regionen kommer att kräva ett allt större samarbete med Afrika, speciellt för Kinas del.

Japan

Om man inte lyckas lösa sina ekonomiska och demografiska problem kan landets skuldsättning år 2025 överstiga dess BNP med 350 procent, vilket kommer leda till en ekonomisk kollaps. Om man lyckas vända ekonomin positivt, uppmuntra ett teknologiskt avancemang hos den privata sektorn, öka andelen arbetande kvinnor och öka sina skatteintäkter kan tillväxten öka till 1 procent och således kan problemet med statskulden och en kollaps av ekonomin lösas³⁸.

Sydkorea

Om man räknar i BNP per capita kommer Sydkorea med dagens utveckling att vara världens tredje största ekonomi efter USA och Japan år 2025. I det korta loppet kommer Sydkoreas ekonomi drabbas av höga räntor och en ökad inflation, samt att dess valutavärdering mot den japanska yenen kan komma att skada dess export, vilket är dess största ekonomiska drivkraft. Man hävdar dock att i det långa loppet kommer Sydkorea att blomstra och få en allt mer betydande roll i världshandeln³⁹. De problem landet först måste lösa handlar dock i grund och botten om innovation och kreativitet, dels i skolsystemet och dels i forskningen. Man behöver säkerställa en stabil ekonomi genom att se över hur man hanterar de offentliga finanserna⁴⁰.

Referenser

BBC News (2006). *China lifts annual growth figures*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/business/4594132.stm> (2008-03-27)

Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*. Ekonomisk debatt, årg. 28, nr. 4. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.ne.su.se/ed/pdf/28-4-ab.pdf> (2008-03-08)

Bureau of East Asian and Pacific Affairs (2007). *Background Note: China*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/18902.htm> (2008-03-27).

CIA (2008). *The World Factbook: China*. (Elektronisk) Tillgänglig: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ch.html> (2008-03-08).

CIA (2008). *The World Factbook: Japan*. (Elektronisk) Tillgänglig:

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ja.html> (2008-03-09)

CIA (2008). *The World Factbook: South Korea*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ks.html> (2008-03-10)

Chinability (2007). *China's gross domestic product (GDP) growth*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.chinability.com/GDP.htm> (2008-03-27)

Chow & Kwan (1996). *Estimating Economic Effects of Political Movements in China*. (Elektronisk) Tillgänglig: Business Source Premier (2008-03-29).

Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://faculty.washington.edu/karyiu/confer/seoul06/papers/harvie-pahlavani.pdf> (2008-03-10).

Korea.net (2005). *Korea expected to be ninth largest economy by 2025*. (Elektronisk) Tillgänglig:
http://www.korea.net/news/news/NewsView.asp?serial_no=20051211008&part=104&SearchDay= (2008-03-10).

Singh, Lakhvinder (2007). *Regional Cooperation Between Korea, Japan China: Problems and Prospects*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://ifes.kyungnam.ac.kr/admin/upload_file/ifes_forum/1-18-Singh.pdf (2008-03-10)

Svensson, Peter (2008-01-30). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.

Tretiak, Lois Dougan (2006). *Business China: China in 2036*. (Elektronisk) Economist Intelligence Unit. Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-10).

Tochida & Nakamura (2001). *Long-term Economic Forecast of the Japanese Economy (2001-2025)*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.jcer.or.jp/eng/pdf/2000long.pdf> (2008-03-10)

Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://web-japan.org/factsheet/pdf/ECONOMY.pdf> (2008-03-26).

Wong, John (2005). *China's economic rise: Implications for East Asian growth and integration*. (Elektronisk) *Bulletin on Asia-Pacific Perspectives 2004/05*. Tillgänglig:
http://www.unescap.org/pdd/publications/bulletin04-05/bulletin04-05_ch2.pdf (2008-03-08).

Xinhua (2008). *China's parliament starts annual session, sets GDP growth at 8%*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://news.xinhuanet.com/english/2008-03/05/content_7719856.htm (2008-03-27).

Fråga 2a: Japan - politik

Oppositionspartierna

Democratic Party of Japan (DPJ)

DPJ grundades år 1996 av medlemmar från *Socialist Democracy Party of Japan* och *New Party Sakigake*. Efter upplösandet av *New Frontier Party* blev DPJ det största oppositionspartiet i det japanska parlamentet. 1998 blev partiet ännu större då tre mindre partier slöt upp, och i valet i överhuset var man samma år de största vinnarna när man fick 9 av 27 platser⁴¹.

Partiet tillämpar en progressiv centerpolitik, med en verkan för en öppnare marknad, större avregleringar och mindre skatter. I valet till 2005 fick man totalt 23,5% av platserna⁴².

New Clean Government Party (New Komeito)

1964 bildades *Komeito* som ett politiskt parti ur buddhiströrelsen *Soka-gakkaï*⁴³, och den politik man förde mot marginaliserade tilltalade mest kvinnor, yngre eller de som helt enkelt ogillade regeringens politik.

Under 1960-talet ökade *Komeito* sin popularitet markant, mycket tack vare en effektiv organisation, samt att man ansågs belysa viktiga aspekter som social välfärd och miljö. I valet 1983 dubblade man nästan sina platser i underhuset, vilket mestadels kom från *LDP*s misslyckande. Under 1990-talet ändrade man sin strategi att försöka bilda en koalition med *JSP*, för att i valet 1993 ta många röster⁴⁴, och året därpå gå ihop med många andra partier för att bilda *New Frontier Party*, som sedan upplöstes 1997. Året därpå slöt man upp med *New Peace Party* för att bilda *New Clean Government Party - New Komeito*.

Partiet förespråkar humanitär socialism, och en öppen oberoende utrikespolitik, liksom det gradvisa borttagandet av militärväpnet med USA⁴⁵.

Social Democratic Party of Japan (SDPJ)

I november 1945 skapades *Japan Socialist Party (JSP)* av kvarlevorna av tre-fyra arbetarpartier, och ingick två år senare i en koalitionsregering med *Democratic Party*⁴⁶, vilket förvisso var förödande för socialistpartiet, men som samtidigt gav ett avtryck i form av demokrati och civil frihet i japansk politik⁴⁷. 1959 splittrades de för andra gången till vänsterpartiet *JSP* och högerpartiet *Democratic Socialist Party*. Från 1960 har *JSP*, som år 1991 bytte namn till *Social Democratic Party of Japan*, dominerat reformpolitiken och vunnit cirka 20-30 procent av platserna i underhuset⁴⁸. Fram till 70-talet minskade intresset för socialiströrelser generellt, mycket beroende på att de modeller som Östeuropa, Sovjetunionen och Kina tillämpade då ansågs väldigt oattraktiva. Även fast många vänsterrörelsen fick ett uppsving under 70-talet, stod partier som *JSP* helt i skuggan av *LDP*, mycket beroende på oljekrisen som ledde till att man prioriterade ekonomisk stabilitet framför politiskt och socialt experimenterande. År 1986 kom man att reformera sin ideologiska ståndpunkt från Marxism-leninism till en slags "vetenskaplig socialism", och bytte ut ord som socialistisk revolution mot socialistisk demokrati⁴⁹. Samma år tog *Doi Takako*, landets första kvinnliga partiordförande över, och satt fram till 1991⁵⁰. År 1993 ingick man i en koalition som tog över *LDP*:s långa styre. När denna upplöstes året därpå ingick man i en ny koalition med självaste *LDP* som varade till år 1996 då *LDP* återtog den fulla makten⁵¹.

Även fast man fram till 1990-talet var Japans starkaste oppositionsparti har man aldrig varit i närheten av att ha en majoritet i parlamentet, vilket mycket har berott på de problem man haft innefattande organisation och ideologi.

Man stödjer militärvtalet mellan USA och Japan, men verkat för en mer handlingskraftig japansk militär. Även fast man har haft ett bra stöd hos fackrörelsen har man under de senaste åren tappat röster, där man i valet till överhuset 2005 endast fick 1,4% av platserna⁵².

Japanese Communist Party (JCP)

Ett parti på vänsterskalan som skapades år 1922 och som ända fram till 1945 var förbjudet och tvingades således operera i hemlighet⁵³. Dess största anhängare har varit studenter och intellektuella, speciellt de som är engagerade i fredsrelser. Man har dock aldrig varit särskilt stora då man alltid varit handikappat med sin oförmåga att identifiera sig med nationalistiska mål och symboler⁵⁴.

Under 1960-talet bröt partiet med de sovjetiska och kinesiska partierna och skapade en mer radikal anhängarskara, för att så sent som 1998 återuppta sin relation med *Kinesiska Kommunistpartiet*⁵⁵. Som en effekt av brytandet med de partierna gick JCP under 1980- och 1990-talet mot en mer eurokommunistisk modell. Partiet har haft sina upp- och nedgångar, men alltid förblivit ett minoritetsparti. Dess största seger var år 1979 då man vann 41 platser⁵⁶.

Eftersom partiet tappade röster i mitten av 1990-talet transformerades det mer och mer till ett traditionellt socialistiskt parti. Det började även opponera sig starkt mot användandet av kärnvapen och har successivt blivit alltmer nationalistiskt⁵⁷.

New Frontier Party (NFP)

New Frontier Party var ett traditionellt vänstersocialistiskt parti som även präglades av liberalt tänkande. Det grundades år 1994 av den före detta premiärministern Kaifu Toshiki⁵⁸ och kom att vara ett samarbete mellan nio partier, bland annat *Shinseito*, *Komeito* och *Japan New Party*⁵⁹. Partiet var en motvikt till LDP och blev efter valet 1995 det näst största partiet i båda kamrarna. 1998 splittrades man emellertid till mindre fraktioner som *New Peace Party*, *Liberal Party* m.fl. som till slut gick samman med LDP⁶⁰. År 1997 upplöstes partiet⁶¹.

Oppositionen fram till idag

Många röster som fallit på oppositionspartierna, speciellt socialist- och kommunistpartierna, har gjort det på grund av att man varit missnöjda med den politik LDP fört, eller att de drabbats av skandaler. Inte ens under stora kriser och hot om krig har oppositionen lyckats stärka sin position särskilt, och paradoxalt nog är många av deras röster baserade på tron om att de inte kan vinna⁶².

Oppositionens svaga sida har många gånger varit dess ledarskap eller organisation, men genom att ingå i koalitioner med LDP har de ändå många gånger påverkat politiken. Under 1970- och 1980-talet tvingade man nästan partiet till en total splittring, vilket det dock överlevde tack vare oppositionens interna konkurrens⁶³.

Oppositionen idag

LDP och dess koalitionspartner *New Komeito* har idag en klar majoritet i underhuset, då LDP

innehar 304 platser och *New Komeito* 31 av de totalt 480. Det stora oppositionspartiet *DPJ* innehar endast 113, följda av *Japanese Communist Party* med 9 medan *Social Democratic Party* och *Peoples New Party* med 7 respektive 6. Denna fördelning speglar det förra valet som hölls år 2005 då *LDP* tog hem en jordskredsseger under ledningen av premiärminister Junichiro Koizumi. Dock kom koalitionen fördel att mistas då oppositionspartierna tog kommandot i valet till överhuset 2007. En allians med medlemmar ur *Democratic Party Japan*, *Peoples New Party*, *Shinto Nippon* samt några oberoende tog 120 av de totalt 242 platserna, följda av *LDP*:s 84, *New Komeitos* 21 och *JCPs* 5⁶⁴.

Framtiden

Nästa val till underhuset är i september 2009 när tiden om fyra år för de nuvarande medlemmarna löper ut. Premiärministern kan dock upplösa underhuset när han vill för en omröstning, men då siffrorna i opinionsmätningarna är låga för *Fukuda* faller det sig osannolikt. Nästa val för överhuset är emellertid år 2010, då hälften av de 242 platserna skall väljas om för kandidaterna som sitter sex år⁶⁵.

Det allmänna stödet för *LDP* fortsätter att vara lågt under *Fukuda*, vilket talar för att *DPJ* kan öka sina platser i underhuset vid nästa val. Kritiker hävdar dock att *DPJ* inte är redo för att ta över makten ännu, då partiets ledare *Ozawa* i en konferens i november 2007 sade att han tvivlade på *DPJs* förmåga att regera, samt att det skulle bli svårt för partiet att vinna i underhuset nästa val. Samtidigt har diskussionerna om en koalition partierna varit på agendan, även fast *DPJ* officiellt säger sig förkasta idén⁶⁶ eftersom det skulle leda till det man allra minst behöver när man måste reformera sin ekonomi; en enpartistat⁶⁷.

Det finns dock fortfarande hopp till förändring. Ett nytt tvärpartipolitiskt parti med namn *Sentakū* (med den märkliga betydelsen val och att tvätta saker rena) med ett drygt hundratal medlemmar från parlamentet har uppstått, vilket hade sitt första sammanträde den 3 mars 2008. Partiets mål är att decentralisera och att begränsa byråkratin makt. Den mest revolutionerande idén med tanke på dagens situation är dock att man vill låta partier konkurrera på valmanifesten⁶⁸ och manar japanerna att reflektera över dagens situation med politiker som gynnas av att investera i infrastrukturprojekt som inte används av någon⁶⁹.

Enligt en folkundersökning av *Mainichi* i januari 2008 är *DPJ* Japans populäraste politiska organisation. 44 procent skulle rösta på partiet i nästa val till underhuset, medan 33 procent skulle rösta på *LDP*⁷⁰.

Referenser

Angus Reid (2008). *Opposition DPJ could score upset in Japan*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://www.angus-reid.com/polls/view/opposition_dpj_could_score_upset_in_japan/ (2008-03-26).

Economist (2008). *Japain*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://www.economist.com/opinion/displaystory.cfm?story_id=10729998 (2008-03-26).

Economist (2007). *Political Forces*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.economist.com/countries/Japan/profile.cfm?folder=Profile-Political%20Forces> (2008-03-26).

Economist (2008). *The puzzle of power*. (Elektronisk) Tillgänglig:
http://www.economist.com/world/asia/displaystory.cfm?story_id=10808686 (2008-03-26).

Encyclopedia Britannica (2008). *Japan Communist Party (JCP)*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-26).

Encyclopedia Britannica (2008). *Komeito New*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-26).

Encyclopedia Britannica (2008). *Social Democratic Party of Japan (SDPJ)*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-26).

Fairvote (2005). *Japanese Parliamentary Elections 2005*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.fairvote.org/?page=1596> (2008-03-26).

Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*. Armonk: M.E. Sharpe.

Japan Times (2008). *Politics in game of never-ending musical chairs*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://search.japantimes.co.jp/cgi-bin/nn20080304i1.html> (2008-03-26).

Nationmaster Encyclopedia (2008). *Shinshinto*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.nationmaster.com/encyclopedia/Shinshinto> (2008-03-26).

Washington Post (1998). *Major Political Parties in Japan*. (Elektronisk) Tillgänglig:
<http://www.washingtonpost.com/wp-srv/inatl/longterm/japan/japanparties.htm#SDP> (2008-03-26).

Fråga 5: Sydkorea - politik

Politisk utveckling (1948-2008)

Efter Japans kapitulation i andra världskriget beslutade de allierade att som en temporär lösning dela upp Korea i två delar, där Ryssland kontrollerade den norra delen och USA den södra. Detta kom dock att bli en permanent lösning, och då Sydkorea med hjälp av stöd från FN anordnade val 1948, blev den direkta responsen från kommunisterna i norr deklarerandet av Nordkorea⁷¹.

Rhee Syngman (1948-1960)

Den förste att tillträda posten som Sydkoreas president var diktatorn *Rhee Syngman*. Han hade en akademisk bakgrund, och den period han styrde under kom därför att kallas för en akademisk diktatur. Dock sträckte sig hans akademiska kunskaper inte över områden som ekonomi och administration, varför landet på dessa punkter blev väldigt bristfälligt⁷².

I egenskap av motståndsmän under den japanska ockupationen värnade han om en antijapansk och högerinriktad politik, med en välvillig inställning till USA. *Rhee Syngman* slog till hårt mot oliktankande - många hamnade i fängelse anklagade för spioneri - och hade en korrupt relation till näringslivet. Hans dagar som president slutade med ett upplopp där han tvingades fly till Hawaii⁷³.

Park Chung-hee (1961-1979)

Föregångaren av en misslyckad och kort flört med demokrati⁷⁴, tog *Park Chung-hee* år 1961 över makten genom en militärkupp, efter att ha arbetat sig upp genom militär och polis. Den period han kom att leda landet under var en militärdiktatur⁷⁵.

Park var en av grundarna till *Democratic Republican Party* och sade sig förespråka en "koreaniserad demokrati" - något som dock inte märktes alls. Trots sina stora inskränkanden av civil frihet, vann han både valet 1963 och 1967. Detta följdes av ett starkt samarbete med landets tunga industrijättar *chaebols* som fick mycket ekonomiskt stöd av regeringen, och den ekonomiska utvecklingen genom export var det som prioriterades högst, då *Park* hävdade att en stark ekonomi banade vägen för demokrati⁷⁶.

Tillskillnad från sin föregångare var *Park* en väldigt skicklig administratör, och han förbättrade landets internationella relationer, främst till Japan och USA, samt inrättade en ekonomisk planbyrå och en säkerhetspolis (KCIA)⁷⁷. Dock växte ett missnöje, och valet 1971 förlorade han nästan till *Kim Dae-jung*. Med rädsla att förlora makten skrev han en ny konstitution som tillät honom att sitta orubbad i sexårsperioder⁷⁸.

Allt fler började klaga över att landets ekonomiska vinster gick ner i samarbetet mellan regering och *chaebols*, något som *Park* mötte med allmänt utgångsförbud, införde lagar som sade att kritik av regeringen blev straffbart, och lät säkerhetspolisen fängsla och tortera presidentens motståndare. Den "koreaniserade demokratin" han tidigare talat om blev allt mer avlägsen, främst på grund av tre händelser: Det ständiga hotet från Nordkorea då USA minskade sina trupper i Sydkorea, statens allt hårdare kontroll av arbete och finanser inom industrin, och ett misslyckat mordförsök på honom 1974, där hans fru istället dog. Detta ledde till att den totalitära regimen tappade allt mer av folkets stöd, och en fördrivning av oppositionsledaren *Kim Young-sam* från nationalförsamlingen mötte starka protester. Veckor senare mördades *Park* av chefen för säkerhetspolisen⁷⁹.

Chun Doo-hwan (1980-1987)

Chun Doo-hwan, ledare för *Defence Security Command*, tog snabbt över chefsposten för säkerhetspolisen, stängde universitet, och arresterade såväl *Kim Young-sam* som *Kim Dae-jung*⁸⁰. Hans kupp väckte starka protester från bl.a. studentgrupper i sydvästra delarna⁸¹, vilket resulterade i ett hårt nedslag och massakern i *Gwangju* i maj 1980, där över 1000 demonstranter och åskådare mördades⁸². Ytterligare protester kom från oppositionsmannen *Kim Dae Jung*, som först dömdes till döden, men som sedan med hjälp från USA fick sitt straff ändrat och kunde till slut lämna landet⁸³.

När *Choe Kyuha* formellt lämnar över makten till *Chun Doo-Hwan* 1980 blir befolkningen allt mer USA-kritisk, där amerikanerna beskylls för att inte ha avsatt denna diktator som inte bidragit med annat än dåliga nyheter för landet⁸⁴. Det växande missnöjet hos medelklassen där en övervägande majoritet vill ha demokrati och en avsatt regering, leder till att regimen i teorin inför demokrati, och kan således behålla makten ytterligare⁸⁵.

Trots sina försök att sätta Sydkorea på världskartan och det faktum att han lyckades få stora bidrag från Japan, var de två positiva saker han åstadkommit uppskattade först efter hans presidentperiod: OS i Seoul och valet av hans efterträdare⁸⁶.

Det stora oppositionspartiet under den här tiden utgjordes främst av *New Korea Democratic Party*, föregånget av *New Democratic Party* under *Parks* tid, och de båda fokuserade främst på saker som konstitutionen, mediakontroll och fackföreningarnas rättigheter. Regeringens breda utvecklingsstrategi och nära samarbete med näringslivet hade de inga som helst problem med⁸⁷.

Roh Tae Woo (1988-1992)

En splittrad opposition bestående av *Kim Dae-jung*, *Kim Young-sam* och *Kim Chongpil*, och ett manipulerat men öppet val leder till att regimens framförda kandidat *Roh Tae Woo* år 1988 kommer till makten. Även fast *Roh* introducerade en något liberalare politik som har ansetts som demokratins födelse i landet⁸⁸, var hans regim fortfarande ansedd som totalitär då den stod för en hög grad censur. Detta ledde till ett missnöje i början av 1990-talet, och 1991 uppstod stora studentdemonstrationer i flera viktiga städer⁸⁹.

Partipolitiskt sett hände en del intressanta saker under denna period. 1990 valde *Kim Yong-sams* parti att ingå en koalition med det styrande *Democratic Justice Party (DJP)* för att bilda *Democratic Liberal Party (DLP)*, vilka verkade få ett lika hårt grepp om politiken som dess japanska motsvarighet *Liberal Democratic Party (LDP)*. I oppositionen var endast *Kim Dae-jungs Democratic Party (DP)* kvar i nationalförsamlingen, vilka dock nästan var uträknade⁹⁰.

Kim Yong-sam (1993-1998)

Kim Yong-sam trädde till makten 1993 som den förste presidenten utan militär bakgrund⁹¹, då han vann valet mot *Kim Dae-jung*. Det var färre som stödde *Kim Dae-jung* då han hade en mer uttalad vänsterpolitik, bland annat regimen som hade en tydligare smak för högerpolitik⁹². Med studentrörelser som fick ett allt större inflytande i politiken⁹³, försökte *Kim* demokratisera landet och klippa de starka band man tidigare haft med näringslivet, samt förespråkade en allmän decentralisering⁹⁴.

Hans popularitet minskade allt eftersom, och då *Roh* och *Chun* klarade sig undan väl i rättegångar man höll mot dem började folket i allmänhet tappa tilltro på en förändring. Som en sista

kraftansamling satte han dit ledarna i alla fall, vilket endast ledde till en redovisning av hur korrupt landet fortfarande var⁹⁵.

Under hans presidentperiod genomfördes även stora arresteringar; mellan 1993 och 1998 greps 3 438 under säkerhetslagen och 13 357 under lagen om demonstration. Förutom de offentliga katastrofer *Kim* kom att hållas ansvarig för, drabbades hans familj av ekonomiska skandaler, samt att han själv anklagades för att ha försökt manipulera sin efterträdares val till det negativa⁹⁶.

Det styrande *DLP* började 1995 se en svacka, och man bytte därefter namn till *New Korea Party (NKP)*, och i valet 1996 lyckades man knappt ta en majoritet i nationalförsamlingen. Inför nästa val bytte man än en gång namn, den här gången till *Grand National Party (GNP)*. Dock lyckades namnbytet inte rädda partiet, som kunde se en förlust i valet 1997 till fördel för en ny president⁹⁷.

Kim Dae-jung (1998-2003)

Då Asien befinner sig i en mycket djup kris får *Kim Dae-jung* - en av de få politiker som kommer från den åsidosatta regionen i sydväst - äntligen chansen att tillträda presidentposten, mycket tack vare en allmänt splittrad höger⁹⁸. *Kims* parti *National Congress for New Politics (NCNP)*, senare *Millenium Democratic Party (MDP)*, tvingades att ingå i opposition med det högerpolitiska *ULD* för att kunna gripa makten⁹⁹.

Då Asienkrisen tog fart, tvingades man låna stora summor pengar av *Internationella Valutafonden* som i sin tur ställde krav på politiska reformer¹⁰⁰, såsom förändrandet av den dåliga konkurrens som rått på marknaden med *chaebols* och bankväsendet¹⁰¹. Detta var en impopulär åtgärd, men landets ekonomi började se en stadig förbättring. Några år senare, år 2000, började *Kim* genomföra den solskenspolitik han även fick Nobels fredspris för. Denna innebar förhandlingar med Nordkorea om att knyta vänskapliga band, då familjer från de båda länderna fick träffa varandra, samt att man gav stora bistånd till Nordkorea. Man försökte även förbättra förbindelsen till Japan, då man gemensamt genomförde fotbolls VM¹⁰².

Roh Moo-hyun (2003-2008)

Roh Moo-hyun var liksom sin föregångare välvilligt inställd till Nordkorea samt hade en allmänt negativ bild av USA, och under sina år som president lyckades han minska USA:s roll i Sydkorea, främst militärt¹⁰³. Samma år han tillträdde presidentposten blev han anklagad för att ha mutat flera politiker både före och efter presidentvalet, och året därpå lyckades han överleva ytterligare anklagelser om att ha brutit mot valreglerna¹⁰⁴, då hans parti *URI* återigen vann valet 2004. Efter detta kom dock hans stöd att minska och man förlorade redan det följande året majoriteten i parlamentet¹⁰⁵. Den impopularitet han mötte kan delvis förklaras över att han har lovat många stora förändringar, men då det är svårt att genomföra förändringar i allmänhet i landet - speciellt ekonomiska som skulle leda till ett negativt resultat - har lite verkligen gjorts¹⁰⁶.

Lee Myung-bak (2008-)

Den tidigare borgmästaren i Seoul och högerpolitikern *Lee Myung-bak* - även kallad "Bulldozern" - vann det senaste valet, och har en konservativ inställning till Nordkorea där han förespråkar att man ger bidrag om man kan ställa höga krav på dem¹⁰⁷. Innan han tillträdde posten som president lovade han en privatisering av såväl bankväsendet som andra statligt drivna företag, samtidigt som han har bett mobiltelefonföretag att dra ner sina kostnader och *chaebols* att investera mer i hemlandet. Vissa har dragit paralleller mellan honom och diktatorn *Park Chung-hee* när det gäller finanspolitik¹⁰⁸, och medan många ekonomer har ställt sig kritiska till den höga

tillväxt han lovat, har flertalet politiker varit tveksamma till det stora kanalsystem han tänkt bygga. Samtidigt har han tvingats trimma ner sin decimering av ministrar från 13 till 15, där man tidigare haft 18, och hans motgångar beskylls på hans svaga politiska bas. Även inom sitt parti, *Grand National Party*, har han få allierade då de flesta är väldigt konservativa, tillskillnad från Lees mer pragmatiska politik. Inom *GNP* är det istället *Park Geun-hye* som har mest stöd, och de båda ingår i en duell om vem som får flest röster i valet i april 2008¹⁰⁹.

Demokratisk utveckling (1948-2008)

Den långa väntan

Sydkorea har länge styrts av en totalitär militärregim som gjort allt för att behålla makten, vars två övergripande mål har varit ekonomisk tillväxt och att skydda nationen mot det kommunistiska Nordkorea. För att lyckas med detta har man tillsatt gamla generaler som presidenter och gett dem oinskränkt makt, kuvat befolkningen med säkerhetspolis, censurerat media och haft en sträng bevakning av fackrörelser och universitet¹¹⁰. Inte förrän 1987 höll man ett öppet, men manipulerat val, och landet har sedan dess räknats som en demokrati. Även fast man haft val innan detta, har de varit ett spel för gallerierna i syfte att övertyga väst och den sydkoreanska befolkningen att man varit ett fritt land.

För att kunna behålla makten har den auktoritära regimen manipulerat valen och valsystemen, och den lag om val till nationalförsamlingen som användes från 1960-talet till slutet av 1980-talet tjänade endast till att garantera *Democratic Republic Party (DRP)* och *Democratic Justice Party (DJP)* fortsatt styre. Den stora oproportionalitet i parlamentsvalen har garanterat det styrande partiet fortsatt makt, och även när dess röster minskade dramatiskt vann det en stor majoritet i parlamentet. Samtidigt gynnade detta ett tvåpartisystem där befolkningen inte ansåg det vara värt att rösta på något annat än de större partierna som redan var vid makten, och de politiker som tillhörde oppositionspartierna anslöt ofta till de större eftersom det inte var lönt att driva ett oppositionsparti¹¹¹.

Att landet till slut kunde anta en mer demokratisk utveckling berodde till stor del på att regimen lyckades med den ekonomiska utveckling man haft som mål, och när man så gjort blev man bara ett hinder för de krafter som då ville ha frihet och välfärd som ett led i en naturlig utveckling. Dessa representerades av studenter, arbetarrörelsen och medelklassen som gjorde stora uppror, vilka kom att förorsaka *Chuns* fall och uppgången för den på pappret mer demokratiske *Roh Tae Woo*¹¹².

Demokrati idag

För demokratin kan den ekonomiskt framstående diktaturen ha varit farlig, då man sett tillbaka på den som något framgångsrikt som stärkt landet¹¹³. Detta kan avspeglas i en undersökning av *Korea Democracy Barometer* och *East Asia Barometer* där det visade sig att stödet för demokrati i landet minskade som mest under Asienkrisen; år 1997 föredrog 68,4% av landets befolkning demokrati framför något annat, medan siffran sjönk till 53,7% 1998. År 2004, den senaste siffran för undersökningen, stödde 58,3% demokratibegreppet¹¹⁴.

Övergångsfasen till demokrati har innefattat pakter, garantier och förhandlingar bland få toppolitiker och således orsakat en konservativ demokrati¹¹⁵ där man etablerat demokratiska val och utökat befolkningens frihet något, utan att verkligen reformera de statliga institutionerna. Samtidigt är politiken väldigt regionaliserad, där en partipolitikers viktigaste egenskap är

hans/hennes födelseort, vilket har lett till att politiker ofta har tagit till metoder utanför regelverket för att kunna uppnå en majoritet. Att politikernas personlighet har spelat större roll än den politik de faktiskt förespråkade har lett till många mutskandaler och korrupta affärer inom regeringen¹¹⁶, och Sydkorea blev rankad 42:a av 163 länder i *Transparency International's 2006 Corruption Perceptions Index*¹¹⁷.

Att man fortfarande vill skydda landet från det kommunistiska Nordkorea märks i den lagstiftning som förbjuder sympatier med dess regim, samtidigt som det är det enda landet man måste få den sydkoreanska regeringens godkännande av för att besöka. Icke-etniska koreaner är emellertid en av de minoritetsgrupper som har det svårt, då ett medborgarskap som inte är baserat på var man är född utan på ens föräldrars bakgrund många gånger minimerar jobbtillfällena och ställer dem utanför samhället¹¹⁸.

Enligt *Economists* demokratiseringsindex från 2006 med Sverige i topp placerade sig Sydkorea på 31:a plats och är med sina genomsnittliga 7,88 poäng av 10 ansedd som en bristfällig demokrati. De aspekter indexet belyste och de poäng Sydkorea fick i vardera kategori var: valprocessen och pluralism (9,58), regeringens funktion (7,14), politiskt valdeltagande (7,22), politisk kultur (7,50) och medborgarrättigheter (7,94)¹¹⁹.

Referenser

Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.

Cherry, Judith (1993). *Republic of Korea*. London: Cassell.

Croissant, Aurel (2002). *Electoral Politics in South Korea*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.fes.or.kr/Publications/pub/Election-Southkor.pdf> (2008-03-26).

Economist (2008). *Chilly Welcome*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-26).

Economist (2007). *Political forces*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.economist.com/countries/SouthKorea/profile.cfm?folder=Profile%2DPolitical%20Forces> (2008-03-28).

Economist (2008). *The Bulldozer*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-26).

Economist (2007). *The Economist Intelligence Unit's index of democracy*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://www.economist.com/media/pdf/DEMOCRACY_INDEX_2007_v3.pdf (2008-03-26).

Freedomhouse (2007). *Country report: South Korea 2007*. (Elektronisk) Tillgänglig: <http://www.freedomhouse.org/template.cfm?page=22&year=2007&country=7208> (2008-03-26).

Huttel, Lena Maria (2006). *Civil Society in Post-Transition South Korea: How Does Civil Society Contribute to Democratic Consolidation*. (Elektronisk) Tillgänglig: http://theses.lub.lu.se/archive/2007/12/12/1197445805-26899-361/LMHuttel_kompl.pdf (2008-03-25) .

Per Bäck, ASK
2008-03-30

Park & Shin (2006). *Popular Support for Democracy and its Institutions in Korea: The Dynamics and Sources of Regime Support and Institutional Trust*. (Elektronisk) Tillgänglig: Academic Search Premier (2008-03-25).

Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*. London: Reaktion Books.

- 1 Svensson, Peter (2008-01-30). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 2 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 3 Bureau of East Asian and Pacific Affairs (2007). *Background Note: China*
- 4 Svensson, Peter (2008-01-30). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 5 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 6 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 7 Wong, John (2005). *China's economic rise: Implications for East Asian growth and integration*.
- 8 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 9 BBC News (2006). *China lifts annual growth figures.*; Chinability (2007). *China's gross domestic product (GDP) growth*.
- 10 Xinhua (2008). *China's parliament starts annual session, sets GDP growth at 8%* .
- 11 CIA (2008). *The World Factbook: China*.
- 12 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 13 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 14 Chow & Kwan (1996). *Estimating Economic Effects of Political Movements in China*.
- 15 Bigsten & Ljungwall (2000). *Kina – En ekonomi i förändring*.
- 16 Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*.
- 17 Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*.
- 18 Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*.
- 19 Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*.
- 20 CIA (2008). *The World Factbook: Japan*.
- 21 Web Japan (2008). *Japan Fact Sheet: Economy*.
- 22 Svensson, Peter (2008-01-30). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 23 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 24 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 25 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 26 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 27 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 28 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 29 CIA (2008). *The World Factbook: South Korea*.
- 30 CIA (2008). *The World Factbook: South Korea*.
- 31 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 32 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 33 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 34 Singh, Lakhvinder (2007). *Regional Cooperation Between Korea, Japan China: Problems and Prospects*.
- 35 Singh, Lakhvinder (2007). *Regional Cooperation Between Korea, Japan China: Problems and Prospects*.
- 36 Singh, Lakhvinder (2007). *Regional Cooperation Between Korea, Japan China: Problems and Prospects*.
- 37 Tretiak, Lois Dougan (2006). *Business China: China in 2036*. (Elektronisk) *Economist Intelligence Unit*.

- 38 Tochida & Nakamura (2001). *Long-term Economic Forecast of the Japanese Economy (2001-2025)*.
- 39 Korea.net (2005). *Korea expected to be ninth largest economy by 2025*.
- 40 Harvie & Pahlavani (2006). *Sources of Economic Growth in South Korea: an application of the ARDL analysis in the presence of structural breaks 1980-2005#*.
- 41 Fairvote (2005). *Japanese Parliamentary Elections 2005*.
- 42 Fairvote (2005). *Japanese Parliamentary Elections 2005*.
- 43 Encyclopedia Britannica (2008). *Komeito New*.
- 44 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 45 Encyclopedia Britannica (2008). *Komeito New*.
- 46 Encyclopedia Britannica (2008). *Social Democratic Party of Japan (SDPJ)*.
- 47 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 48 Encyclopedia Britannica (2008). *Social Democratic Party of Japan (SDPJ)*.
- 49 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 50 Encyclopedia Britannica (2008). *Social Democratic Party of Japan (SDPJ)*.
- 51 Washington Post (1998). *Major Political Parties in Japan*.
- 52 Fairvote (2005). *Japanese Parliamentary Elections 2005*.
- 53 Encyclopedia Britannica (2008). *Japan Communist Party (JCP)*.
- 54 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 55 Encyclopedia Britannica (2008). *Japan Communist Party (JCP)*.
- 56 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 57 Encyclopedia Britannica (2008). *Japan Communist Party (JCP)*.
- 58 Nationmaster Encyclopedia (2008). *Shinshinto*.
- 59 Economist (2007). *Political Forces*.
- 60 Nationmaster Encyclopedia (2008). *Shinshinto*.
- 61 Encyclopedia Britannica (2008). *Komeito New*.
- 62 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 63 Hayes, L. D. (2005). *Introduction to Japanese politics*.
- 64 Japan Times (2008). *Politics in game of never-ending musical chairs*.
- 65 Japan Times (2008). *Politics in game of never-ending musical chairs*.
- 66 Japan Times (2008). *Politics in game of never-ending musical chairs*.
- 67 Economist (2008). *Japain*.
- 68 Economist (2008). *The puzzle of power*.
- 69 Economist (2008). *Japain*.
- 70 Angus Reid (2008). *Opposition DPJ could score upset in Japan*.
- 71 Cherry, Judith (1993). *Republic of Korea*.
- 72 Japan Times (2008). *Politics in game of never-ending musical chairs*.
- 73 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 74 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 75 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 76 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 77 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 78 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 79 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 80 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 81 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 82 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 83 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 84 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 85 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 86 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.

- 87 Economist (2007). *Political forces*.
- 88 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 89 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 90 Economist (2007). *Political forces*.
- 91 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 92 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 93 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 94 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 95 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 96 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 97 Economist (2007). *Political forces*.
- 98 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 99 Economist (2007). *Political forces*.
- 100 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 101 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 102 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 103 Pratt, Keith (2006). *Everlasting Flower*.
- 104 Freedomhouse (2007). *Country report: South Korea 2007*.
- 105 Economist (2007). *Political forces*.
- 106 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 107 Andersson, Mats (2008-01-21). Föreläsning: Nordostasienkunskap 2. Linköpings Universitet.
- 108 Economist (2008). *The Bulldozer*.
- 109 Economist (2008). *Chilly Welcome*.
- 110 Park & Shin (2006). *Popular Support for Democracy and its Institutions in Korea: The Dynamics and Sources of Regime Support and Institutional Trust*.
- 111 Croissant, Aurel (2002). *Electoral Politics in South Korea*.
- 112 Huttel, Lena Maria (2006). *Civil Society in Post-Transition South Korea: How Does Civil Society Contribute to Democratic Consolidation*.
- 113 Huttel, Lena Maria (2006). *Civil Society in Post-Transition South Korea: How Does Civil Society Contribute to Democratic Consolidation*.
- 114 Park & Shin (2006). *Popular Support for Democracy and its Institutions in Korea: The Dynamics and Sources of Regime Support and Institutional Trust*.
- 115 Huttel, Lena Maria (2006). *Civil Society in Post-Transition South Korea: How Does Civil Society Contribute to Democratic Consolidation*.
- 116 Park & Shin (2006). *Popular Support for Democracy and its Institutions in Korea: The Dynamics and Sources of Regime Support and Institutional Trust*.
- 117 Freedomhouse (2007). *Country report: South Korea 2007*.
- 118 Freedomhouse (2007). *Country report: South Korea 2007*.
- 119 Economist (2007). *The Economist Intelligence Unit's index of democracy*.